

Allerede i dag leveres en del biler på det danske marked – fortrinsvis i den dyre klasse – med elektronisk startspærre, men også enkelte små og »billige« biler har den som standardudstyr. Det er forslagsstillerens opfattelse, at udstyr, der kan medvirke til, at sagesløse trafikanters liv og helbred ikke udsættes for fare, og kan forhindre et antal unge i at starte en kriminel løbebane, bør afgiftsfritages, så udbredelsen af dette udstyr sker så hurtigt som muligt.

Ad 3. Brugstyveri af biler skal betragtes med langt større alvor end i dag. Straffene skal skærpes markant, bl.a. således at strafferammen for tyveri af biler giver mulighed for varetægtsfængsling, hvis forholdets omstændigheder i øvrigt gør det relevant.

Tyveri af biler behandles sædvanligvis som brugstyveri, jf. straffelovens § 293, stk. 1, som lyder: »Den, som uberettiget bruger en ting, der tilhører en anden, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år. Under skærpene omstændigheder, navnlig når tingen ikke bringes tilbage efter brug, kan straffen stige til fængsel i 2 år«. Den i 2. pkt. nævnte straf ved »skærpene omstændigheder« er hidtil sjældent anvendt i retspraksis.

Standardtaksten for brugstyveri af biler er i dag ifølge rigsadvokatens bødekatolog:

1. Under 18 år på gerningstidspunktet:
 1. gang overtrædelse 1.500 kr.
 2. gang overtrædelse 2.000 kr.
2. Over 18 år på gerningstidspunktet:
 1. gang overtrædelse 3.000 kr.
 2. gang overtrædelse frihedsstraf
(sædvanligvis 10 dages hæfte)

Ovenstående takster vil sædvanligvis også gælde, såfremt der er flere forhold til samlet påkendelse.

Ved brugstyveri kan der sædvanligvis ikke varetægtsfængsles, da strafferammen som nævnt kun går til 1 år. Kun hvis man kan anvende § 293, stk. 1, 2. pkt., er strafferammen fængsel i 2 år. Denne skærpene bestemmelse ses meget sjældent anvendt og da slet ikke med begrundelsen, at bilen ikke er bragt tilbage efter brugen.

Biler stjæles ofte i forbindelse med indbrudstyveri (det stjalne skal jo føres væk, og den kriminelle radius bliver stor), bankrøverier og anden berigelses-kriminalitet. Stjæles en bil i København om aftenen, kan tyven/tyvene i ro og mag tømme en butik i Kalundborg om natten og være tilbage næste morgen, når tyveriet opdages. Opklaringsrisikoen er beskedent.

Hvis politiet f.eks. standser en stjålet bil i et sommerhusområde om natten, kan man som nævnt, jf. strafferammen i § 293, stk. 1, 1. pkt., på 1 år, ikke varetægtsfængsle alene for brugstyveri. Efter afhøring bliver den eller de pågældende biltyve løsladt, også selv om der kan foreligge stærk mistanke om, at den stjålne bil har været anvendt i forbindelse med indbrudskriminalitet. Først efter biltyvens afhøring og løsladelse modtager politiet så ofte en stribe anmeldelser om indbrud i sommerhusene fra husenes ejere, men politiet kan nu vanskeligt komme længere med opklaringen. Dette bør ændres.

Kørslen i den stjålne bil sker som regel med stor foragt for køretøjet og derfor også ofte med store skader til følge. Endvidere sker kørslen som regel uden respekt for færdselsloven og er derfor til stor fare for sagesløse personers sikkerhed.

Brugstyverierne medfører gene og ulempe for ejerne. Økonomisk er det en stor belastning for ejerne, hvis kaskoforsikringen stiger, og hvis selvriskoen forsvinder hver gang, ligesom forsikringspræmierne generelt bliver højere for alle forsikringstagerne, der samlet skal bære tabet ved de mange biltyverier.

En del mennesker, specielt pensionister, har ikke råd til at holde deres biler kaskoforsikrede. For en sådan person er det derfor velfærdstruende, at vedkommendes bil misbruges af en person, der normalt blot straffes med en bøde for sin kriminalitet.

Derfor finder forslagsstillerne af hensyn til:

- de sagesløse ofre for biltyve
 - at afskrække unge fra at indlede eller fortsætte en kriminel løbebane
 - politiets opklaringsarbejde
 - de store samfundsværdier, der mistes ved biltyverier,
- at straffen for biltyverier både første gang og i gentagelsestilfælde bør øges markant i forhold til, hvad der i øjeblikket er praksis.

Forlagsstillerne har ikke ønsket at lægge sig fast på, hvorledes denne strafsærpelse rent teknisk skal ske, idet der kan være forskellige løsningsmodeller. Det kunne være ved at hæve strafferammen for brugstyveri, ved at udforme en særlig paragraf for brugstyveri af biler, eller ved at § 252 i straffeloven bliver anvendt i langt større omfang over for biltyve.

Disse eller andre muligheder er forlagsstillerne indstillede på at drøfte i forbindelse med udvalgsbehandling.